

INDENRIGSMINISTERIET

Credit Lyonnais Danmark
Århus Office
Søndergade 1 B, 1.
8000 Århus C

Dato 25. marts 1993
Kontor 1. k.
Sag nr. 1992/1019-15
Sagsbeh. jl/eot

I skrivelse af 9. december 1992 (248Lsh-Smh) har Credit Lyonnais anmodet Indenrigsministeriet om en fortolkning af § 44 i lov om kommunernes styrelse.

Det fremgår af Credit Lyonnais's henvendelse, at banken fra danske kommuner har fået forespørgsler vedrørende kommuners mulighed for at anbringe frie midler i et udenlandsk pengeinstitut med tilladelse til at drive bankvirksomhed i Danmark på lige fod med øvrige banker, sparekasser og giro.

I denne anledning skal Indenrigsministeriet oplyse følgende:

§ 44 i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 483 af 21. juni 1991, som ændret senest ved lov nr. 1054 af 23. december 1992) har følgende ordlyd:

"Midler, som ikke af hensyn til de daglige forretninger skal foreligge kontant, skal indsættes i et pengeinstitut eller på postgirokonto eller anbringes i sådanne obligationer eller investeringsbeviser, i hvilke fondes midler kan anbringes."

§ 44 fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 220 af 5. april 1989. Før ændringen i 1989 kunne kommuner anbringe midler i banker og sparekasser. Som følge af, at andelskasser var blevet omfattet af bank- og sparekasseloven ved lov nr. 154 af 24. april 1985, blev ordene "bank, sparekasse" i styrelseslovens § 44 ændret til "pengeinstitut" for at skabe mulighed for, at kom-

muner også kunne anbringe midler i andelskasser. Med "pengeinstitut" menes således banker, sparekasser og andelskasser, jf. § 1 i lov om banker og sparekasser m.v. (lovbekendtgørelse nr. 57 af 2. februar 1993).

Som meddelt i skrivelse af 21. december 1992 har Indenrigsministeriet indhentet en udtalelse fra Industriministeriet, som i skrivelse af 10. marts 1993 bl.a. har anført:

"Direktivet om kapitalliberalisering (88/361/EØF) af 24. juni 1988, som henviser til Traktatens 2. del, kapitel III.4, pålægger medlemslandene at ophæve de restriktioner for kapitalbevægelser, der finder sted mellem valutaindlændinge i medlemsstaterne. Direktivets artikel 4 fastsætter, at direktivets bestemmelser ikke er til hinder for, at medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger, der er tvingende nødvendige for at imødegå overtrædelser af landets love og forskrifter, især på skatteområdet eller inden for tilsynet med penge- og finansieringsinstitutter.

I Danmark er direktivet gennemført ved Industriministeriets bekendtgørelse nr. 522 af 31. august 1988, der bl.a. giver danske borgere mulighed for at optage lån i udlandet og foretage indskud i udenlandske pengeinstitutter, dog således at der skal gives oplysning til Nationalbanken og de danske skattemyndigheder.

Med vedtagelsen af anden bankharmoniseringsdirektiv (89/646/EØF) af 15. december 1989 sikredes kreditinstitutterne ret til fri etablering og til fri udveksling af finansielle tjenesteydelser inden for Fællesskabet. Desuden gennemførtes princippet om hjemlandstilsyn, hvorefter kreditinstitutter på basis af tilladelse fra hjemlandet kan operere inden for hele Fællesskabet, det vil sige at medlemsstaterne gensidigt anerkender hinandens banker. Direktivets artikel 18 fastsætter således, at medlemslandene skal sikre, at bankaktiviteter kan udøves på deres område, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert kreditinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af en anden medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med direktivet, og under forudsætning af, at disse aktiviteter omfatter hjemlandets tilladelse.

Som konsekvens af etableringen af det indre marked på bankområdet (kreditinstitutter) underlægges samtlige pengeinstitutter med tilladelse til at drive virksomhed i EF en række EF-minimumskrav for så vidt angår solvenskrav, egenkapitalkrav, krav til store engagementer m.v., hvorved der sikres en ensartet regulering af kreditinstitutter på en række kerneområder. Dette sikrer, at konkurrencen blandt Fællesskabets kreditinstitutter kan foregå på et sikkert og ensartet grundlag. Med gennemførelse af EØF-aftalen vil EF-reguleringen også omfatte kreditinstitutter i EFTA-landene (excl. Schweiz)."

Industriministeriet finder på denne baggrund, at kommuner ikke kan være udelukket fra at anbringe midler i udenlandske pengeinstitutter, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder i et af de ovenfor nævnte lande, uanset om instituttet driver virksomhed som filial i Danmark eller som fri udveksling af tjenesteydelser.

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af Industriministeriet anførte.

Det skal dog tilføjes, at det er forudsat i den kommunale styrelseslov, at kommuners midler forefindes i dansk valuta, jf. herved tillige den kommenterede kommunale styrelseslov ved Preben Espersen m.fl., 1991, side 183. En kommune kan således ikke indsætte midler på valutakonti med det formål at opnå en kursgevinst. Dog vil en kommune i forbindelse med afvikling af konkrete forretningsmæssige eller økonomiske dispositioner lovligt kunne overføre skyldige beløb til en konto i fremmed valuta, forudsat at kontoen oprettes i den valuta, betalingen vedrører. Det er endvidere en betingelse, at der ikke i forbindelse med den enkelte betaling indsættes større beløb, end der skal anvendes ved afviklingen af den pågældende betalingsforpligtelse.

Med venlig hilsen

Emil le Maire